

ковъ и Иуда Искариотскій, кой-то послѣ
станжалъ прѣдатель.

Молитва-та Господня.

Иисусъ Христосъ чasto ся моляше самъ,
повече въ самотиѣ; Апостоле-ти го моляхж,
да гы научи какъ да ся молять, а той имъ
даде, и чрѣзъ тѣхъ, на всичкы-ты ни за
образъ тѣхъ молитвж:

*Ощче нашъ, иже еси на небесѣхъ, да
свѧтишся имя Твоє; да приидешъ царствіе
твое; да будешъ воля Твоя, яко на небеси
и на земли. Хлѣбъ нашъ насущный даждь
намъ днесь, и остави намъ догли наша,
якоже и мы оставляемъ должникомъ на-
шимъ; и невведи насъ во искушение, нѣ из-
бави насъ отъ лукаваго.*

Чюдеса-та Христови.

Освѣнь Божественно-то учение, Иисусъ
Христосъ явилъ Себе си, като Спаситель
на свѣта съ свои-ты Божественны работы
или чюдеса. Той е правилъ чюдеса обыкно-
венно отъ милосърдие камъ бѣдны-ты, всич-
кы-ти Му чюдеса были благотворни.

Христосъ е давалъ на болны-ты здра-
віе, на слѣпи-ты зрѣние, на глухы-ты слухъ,
на иѣмы-ты языкъ, на умрѣли-ты животъ, и
всичко това е правилъ само съ прикоснове-